



עת"א 17591/08/21 - פלוני נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17591-08-21 פלוני(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
עותר	פלוני (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

העותר, מרצה מאסר בן 15 שנים בגין עבירות מין במשפחה, החל משנת 2018, מסווג בקטגוריה א', מלין כנגד סירוב המשיב להתיר לו חופשה חריגה לביקור הוריו החולים.

לעמדת המשיב, באמצעות עו"ד אופיר פחימה, מצבם הבריאותי של הורי העותר אינו תואם את תנאי הפקודה (פקנ"צ 04.40.00 "חופשות אסירים", סעיף לח(2)). עוד הפנתה להתנגדות וג"ע והערכתם שמסוכנות העותר גבוהה. עוד צוין כי לחובתו חמ"ן שלילי, וכי כלל גורמי המודיעין, המשטרה והטיפול מתנגדים לבקשתו. מב"ן מנגד המליץ על יציאה לחופשה חריגה בת שמונה שעות.

ביום 17.10.21 התקיים לפניי דיון ראשון בעתירה, בהמשך להחלטתי מונה לעותר סניגור ציבורי וסוכם, כי העותר ימציא למשיב מסמכים רפואיים עדכניים באשר למצבם הבריאותי של הוריו לצורך קבלת החלטה משלימה במושא העתירה. כעולה מהודעות העדכון מטעם המשיב, לאחר התייעצות עם גורמי הרפואה, אין במסמכים שהוגשו כדי להעיד על מחלה אנושה או מצב מסכן חיים מיידי כנדרש בפקודה, על סמך אלו התקבלה החלטה מנהלית משלימה שדחתה את הבקשה.

ב"כ העותר, עו"ד רונן זיו, ביקש לקבל את העתירה, הדגיש שמצב ההורים קשה, אם העותר סובלת מדמנציה מתקדמת וסרטן ריאות, זקוקה להשגחה ועזרה (אישור מצב רפואי, קופ"ח מאוחדת, 7.2.22), אביו סובל מ"הפרעה קוגניטיבית", אף הוא נזקק לעזרה והשגחה בתפקוד יומי (מסמכים רפואיים, קופ"ח מאוחדת, 6.6.21, 2.1.22). באשר להצעת המשיב לבחינת יציאת העותר בליווי, הובהר כי זה מתנגד עקב סירוב המשפחה.

דין והכרעה

שמעתי בקשב רב את טענות הצדדים, עיינתי היטב בעמדות גורמי המשיב, במסמכים הרפואיים ובחומר החסוי

עמוד 1



שהונח לפניי, ולאחר בחינת כלל השיקולים, מצאתי, לעת זו, לדחות העתירה.

נקודת המוצא היא כי לאסיר אין זכות קנויה לצאת לחופשה, כל שכן חופשה חריגה, המשיב מקבל החלטתו על בסיס קריטריונים שונים המנויים בפקודת הנציבות 04.40.00 (ראה פרק ח' "חופשה מטעמים מיוחדים"). על דרך הכלל, אין מקום להתערב בהחלטת המשיב, בית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתו בזה של שירות בתי הסוהר אלא בוחן את מכלול השיקולים ששימש בסיס להחלטתה וסבירותה (רע"ב 345/22 **מלקו אביץ נ' שב"ס** (16.1.22); רע"ב 7523/19 **מיכאל שר נ' שב"ס** (18.11.19)).

חרף זאת, במקרים מוצדקים, יש מקום לבחון יציאה לחופשה חריגה גם ביחס לאסירים שנתונייהם אינם מתאימים לשילובם בסבב חופשות. מצב הורי העותר אינו טוב והם אינם מסוגלים לבקר את בנם, עם זאת על פי חוות דעת גורמי הרפואה של המשיב, שהם הגורם המקצועי והמוסמך, אין בו כדי להעיד על מחלה אנושה או על סכנה מידית לחייהם, ועל כן אינו עומד בתנאי הסף הקבועים בפקודת הנציבות (ראה ס' לח(2)(ה)).

העותר מסווג בקטגוריה א- עבריין מין ווג"ע. עמדת וג"ע היא כי מדובר באסיר שמסוכנותו גבוהה גם כלפי נפגעת העבירה (עיינתי בגזר הדין שצורף לתיק, תפ"ח 27512-09-18). בנוסף, הוצגו מידע המלמד על התנהגות שלילית בכלא והתנגדות המשטרה לבקשתו. המלצת מב"ן לאישור חופשה בת 8 שעות אינה יכולה לעמוד לבדה כנגד התנגדות כלל הגורמים האחרים. על יסוד כל אלו מצאתי את החלטת המשיב סבירה, מדובר בהחלטה מקצועית הנשענת על המלצות גורמי רפואה מומחים ואין מקום להתערב בה.

ניתן היה לבחון בחיוב את הוצאתו של העותר בליווי לחופשה קצרה (לכך גם לא מתנגדת וג"ע), נדמה שאם משאת נפשו של העותר היא לבקר את הוריו בביתם, נכון יהיה שיסכים לכך. אי הנעימות שכרוכה ביציאתו בליווי שב"ס מובנית, וכך גם התנגדות בני המשפחה אך יש ביציאתו בדרך זו כדי לאזן נכונה בין מסוכנותו והתנגדות גורמי המשיב אל מול בקשתו ההומניטרית לבקר את הוריו.

ככל שישנה העותר את דעתו, יגיש בקשה מתאימה.

סוף דבר, העתירה נדחית.

העותר ישלם אגרה כדין

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשפ"ב, 31 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

